

Chương 18

Nhịn ăn và Vận động

Trong Thư viện thính thoảng có thể nghe thấy tiếng ho của bạn ở đầu bên kia,

Yến Tư Thành ngồi trong một góc ánh nắng có thể chiếu tới, vừa nghiêm túc lật sách, vừa lẩm bẩm ghi chép vào vở.

Hoàn cảnh vốn vô cùng yên tĩnh, đột nhiên có tiếng bước chân lộp bộp đi về phía anh, Yến Tư Thành không ngẩng đầu nhưng lòng đã đoán ra được là ai. Quả nhiên, chẳng bao lâu Lục Thành Vũ đã chồm tới ngồi bên cạnh anh: “Ồi chà, đúng là khách hiếm nha, Yến Tư Thành, mày cũng tới Thư viện nữa à.”

“Tao tới nhiều lần lắm rồi.” Yến Tư Thành không nhìn cậu ta lấy một lần, tiếp tục ghi chép phần mình, “Xin lỗi, hôm nay tao bận lắm.”

Vừa dứt lời, một cuốn sách khác để trên bàn đã bị Lục Thành Vũ giật lấy: “Cách giảm cân nhẹ nhàng thoải mái?” Lục Thành Vũ chê bai ngoạo đầu, giật thêm một cuốn khác, “Ăn thế nào để trở thành người đẹp thon thả, 36 kế giảm cân khỏe mạnh?” Lục Thành Vũ ném hai cuốn sách đi, “Yến Tư Thành, mày không bị khùng đó chứ? Mày muốn giảm cân à? Giảm cân cũng không đúng, đây là sách của con gái mà, nhưng mà nói chứ... Thư viện của trường chúng ta cũng có loại sách sao...” Lục Thành Vũ tặc lưỡi hiểu kỳ.

Cuối cùng Yến Tư Thành cũng đặt sách xuống, nghiêm túc nhìn cậu ta: “Mày đang quấy rầy tao đó.”

Lục Thành Vũ sừng sốt: “Làm gì mà nghiêm túc quá vậy.” Cậu ta bĩu môi bất mãn, “Gần đây mày làm sao vậy, đá bóng không tới, game không thấy online, lại còn không buồn cúp học! Bây giờ thì đang ngồi trong Thư viện... đọc loại sách này?”

Yến Tư Thành không đáp cậu ta.

Lục Thành Vũ đảo mắt, cười trêu chọc: “Mày muốn giúp Lý Viện Viện giảm cân hả? Sao, nhìn không quen thân hình đầy thịt của cô ấy hả?”

Yến Tư Thành nhú mày, nghiêm túc đáp: “Cô ấy như vậy rất đẹp.”

Vẻ mặt anh nghiêm túc quá mức, khiến Lục Thành Vũ giật mình ngây người không biết tiếp lời thế nào, im lặng một lúc, Lục Thành Vũ mới hậm hực bĩu môi: “Cô ấy đẹp thì việc gì mày phải rỗi hơi ở đây đọc mớ sách này.”

Nhắc tới chuyện này, Yến Tư Thành dường như rất u uất, anh than: “Cô ấy muốn ốm, hiện giờ ngày nào cũng để bụng đói không ăn cơm, cả người tiêu tụy hẳn.”

Bởi vậy anh mới rầu rĩ tìm mớ sách này đây, Lục Thành Vũ hiểu ra: “Trước đây sao không nhìn ra mày là kẻ si tình nhỉ.” Đối diện với lời trêu chọc của Lục Thành Vũ, Yên Tư Thành chỉ hờ hững liếc nhìn cậu ta, Lục Thành Vũ tiếp tục nói, “Mày cũng không cần vội, con gái mà, ai cũng hô hào muốn giảm cân, mười người thì có mười một người không chịu nổi, bạn gái tao cũng thường kêu gào phải giảm cân, bắt đầu lần nào là thất bại lần đó, ngắn nhất thì kiên trì được hai tiếng, dài nhất thì một tuần. Mày cứ trơ mắt nhìn là được rồi, cô ấy sẽ bỏ cuộc trước mày.”

Yên Tư Thành lắc đầu, Lục Thành Vũ nói vậy vì cậu ta không hiểu Lý Viện Viện, còn Yên Tư Thành biết rõ sau khi Lý Viện Viện quyết định chuyện gì, cô sẽ dùng nỗ lực đến mức nào để thực hiện nó.

Anh lại cầm bút lên, mặc cho Lục Thành Vũ lăm nhăm, anh tiếp tục viết xuống những điều quan trọng trong sách.

Cuối cùng buổi tối lúc Lý Viện Viện về đến nhà, Yên Tư Thành bung ra một bàn các món ăn sau khi nghiên cứu tỉ mỉ. Trên bàn rất ít món mặn, toàn bộ là những món rau tươi mát. Gỏi dưa chuột, bông cải xào, cải trắng luộc...

Lý Viện Viện cầm đũa suy ngẫm một lúc, cuối cùng gấp mấy bông cải, uống một chén canh cải trắng, sau đó buông chén.

Yên Tư Thành thấy vậy, ánh mắt tràn đầy kỳ vọng khẽ tối đi, anh lo lắng khuyên: “Viện Viện, hôm nay anh đã đọc rất nhiều sách, trong sách nói những loại thực phẩm này là thức ăn không khiến người ta mập đâu, rất thích hợp để giảm cân, tuy em nóng lòng giảm cân, nhưng vẫn phải giữ gìn sức khỏe.” Rào đón một hồi, cuối cùng anh chân thành tha thiết nhìn Lý Viện Viện nói, “Ít nhiều gì cũng ăn chén cơm đi.”

“Tu Thành.” Lý Viện Viện bất lực, “Tối nay không phải em cố ý muốn giảm cân, mà là... em thật sự không thích ăn những món này.” Lý Viện Viện sờ bụng mình, thở dài, “Toàn những món quái lạ càng ăn càng đói, thôi không ăn còn hơn.”

Yên Tư Thành thoáng im lặng: “Thật ra hôm nay anh tìm được rất nhiều sách, tất cả đều nói vận động sẽ giảm cân hiệu quả hơn nhịn ăn rất nhiều, có điều vận động khiến cơ thể mệt mỏi, không biết em có muốn thử cách này không? Ít ra cách này không tổn hại đến sức khỏe.”

Yên Tư Thành nghĩ, vận động nhiều đương nhiên Lý Viện Viện sẽ muốn ăn, cơ thể ốm đi, cơm cũng ăn, lại không tổn hại sức khỏe, đây là một cách tuyệt vời. Sợ là sợ Lý Viện Viện không thực hiện, dù gì vận động sẽ rất mau đói, hơn nữa lại càng vất vả hơn.

Nào ngờ Yên Tư Thành còn chưa suy nghĩ xong, Lý Viện Viện đã nhận lời ngay: “Hôm nay Châu Tình nghe nói em muốn giảm cân, cô ấy cũng nói không

thể nhìn ăn không thôi mà còn phải vận động nữa, cô ấy kêu em về nhà lên mạng tìm bài tập giảm cân của Jung Da Yeon rồi tập theo.”

Yến Tư Thành chớp mắt quay đầu nhìn máy vi tính như một bài vị được thờ trên bàn, hai người tới đây cũng một thời gian rồi, đã hiểu đại khái về máy vi tính và lên mạng, nhưng chưa bao giờ thực hiện thao tác cụ thể, bình thường hai người đi học về nhà, ăn tối xong thì coi ti vi một lúc đến khi buồn ngủ thì tắm rửa đi ngủ, đâu có thời gian đụng tới chiếc máy vi tính kia.

Ăn tối xong, Yến Tư Thành rửa chén, ra ngoài liền thấy Lý Viện Viện đang nghiên cứu máy vi tính, cô đã mở được máy lên, cầm con chuột trên bàn đưa tới đưa lui, nhưng không biết bấm vào đâu mới lên mạng được.

Trong đầu Yến Tư Thành bỗng lướt qua một số cảnh tượng, anh kêu Lý Viện Viện lui ra một chút, còn mình tới ngồi trước bàn, mắt nhìn máy vi tính, tay phải cầm chuột, tay trái tự nhiên đặt trên bàn phím, lập tức tựa như có một thứ gì đó đã khắc sâu trong đầu cuộn cuộn dâng lên. Yến Tư Thành lắc tay phải, tạch tạch mấy tiếng mở ra một màn hình khác, anh buông chuột, ngón tay nhanh như chớp giạt gõ lạch cạch lên bàn phím, màn hình thay đổi...

Đăng nhập vào game...

Lý Viện Viện bên cạnh nhìn sừng sốt: “Tư Thành, anh học cách sử dụng máy vi tính lúc nào mà thông thạo quá vậy?”

Lúc này Yến Tư Thành như sự tĩnh, buông chuột ra nhìn màn hình đã đăng nhập vào game, hơi bất lực nói: “Không... Anh đâu có thông thạo, có điều sau khi ngồi vào đây, trong máu tựa như có thôi thúc bẩm sinh khiến anh làm vậy...” Anh xoa xoa mi tâm.

Nếu nói là thôi thúc bẩm sinh, chi bằng nói là phản xạ có điều kiện của cơ thể này... Vô thức bấm game, đăng nhập, Yến Tư Thành thấy cảm giác này còn sâu sắc hơn cảm giác lúc gặp cha ruột của cơ thể này.

Rốt cuộc là trước đây anh thích chơi game đến mức nào vậy...

Sau khi đăng nhập vào game, khung đối thoại bên phải phía dưới không ngừng nhấp nháy, Yến Tư Thành bấm vào xem, bên trong có hơn một trăm tin nhắn, hơn tám mươi tin trong số đó đều hỏi có phải anh chết rồi không, rất ít người hỏi anh tại sao không chơi nữa, có mấy nick vừa nhìn đã biết là của con gái, hỏi anh có phải gặp tai nạn gì không, thêm vào một đồng lời lẽ quan tâm, thề thốt sẽ chờ anh, chỉ có một nick tên “Lục Lục Càng Khỏe Mạnh” nói: “Mịa, mày lo yêu đương không chơi game nữa thì đưa trang bị cho tao đi chứ!” Xem ra đúng là Lục Thành Vũ.

Yến Tư Thành thân nhiên phớt lờ tất cả tin nhắn, bỗng nhiên có một tin nhắn bật lên: “Cuối cùng anh cũng online rồi, em chờ anh mãi.” Là con gái, Yến Tư Thành liếc nhìn rồi không hề do dự tắt màn hình game, mở trình duyệt hỏi: “Viện Viện, lúc nãy em nói bài tập gì?”

Lý Viện Viện thoáng ngậy người: “Hình như họ cũng sốt ruột lắm, hay là anh trả lời họ đi.”

“Anh không quen họ.”

Nói đến đây, Lý Viện Viện cũng không khuyên nữa, hứng chí kể lại những điều Châu Tình nói với cô, Yến Tư Thành giúp cô mở video clip, sau đó đi trải nệm.

Lý Viện Viện tập trung tinh thần xem clip một lúc rồi đẩy ghế ra, tìm một chỗ trống, học theo người trong clip bắt đầu lắc mông. Người của Đại Đường từ Vương tôn quý tộc tới bá tánh bình dân đa phần đều biết nhảy múa, nhưng Lý Viện Viện sức khỏe yếu đuối nên rất ít khi được phép nhảy múa. Cơ thể mập mạp hiện nay bình thường chắc cũng không vận động gì, vừa lắc eo thì cảm thấy xương toàn thân kêu răng rắc, tư thế cũng vô cùng quái dị.

Cô mặc kệ, chỉ tập trung tinh thần nhảy.

Yến Tư Thành trải nệm bên cạnh, đôi lúc lại quay sang nhìn Lý Viện Viện, môi anh bất giác cong lên thành một nụ cười tươi rói, ánh mắt ngập tràn ấm áp. Lý Viện Viện không hay biết, và có lẽ ngay cả bản thân anh cũng không hề hay biết.

Sáng hôm sau, Yến Tư Thành chưa thức dậy thì Lý Viện Viện đã tỉnh.

Tối qua Yến Tư Thành cho cô xem ghi chép giảm cân của anh, cô nhồi nhét thêm được muôn vàn kiến thức giảm cân, nhưng ấn tượng sâu sắc nhất vẫn là chuyện bữa sáng ăn thoải mái, bữa trưa ăn no, bữa tối ăn ít. Kể từ lúc đi ngủ tối qua, Lý Viện Viện đã bắt đầu mơ thấy bữa sáng được ăn thoải mái.

Cô rón rén xuống bếp, nhưng vừa kéo cửa nhà bếp ra Lý Viện Viện liền sững sốt. Sáu giờ, trời vừa tờ mờ sáng, ánh sáng vẫn còn màu xanh lam, đèn nhà bếp không mờ, ánh sáng lạnh lẽo đổ lên người Yến Tư Thành cuộn mình dưới đất.

Yến Tư Thành nói nhà bếp có chỗ ngủ, Lý Viện Viện bèn tin ngay, cô cảm thấy thu dọn một chút chắc nhà bếp cũng đủ cho một người ngủ, nhưng đó là do cô dùng chiều cao của mình ước lượng, còn đối với Yến Tư Thành, mỗi ngày anh đều phải cuộn mình.

Lòng Lý Viện Viện như bị ai cấu một cái đau nhói.

Yến Tư Thành luôn sắp xếp mọi việc một cách thỏa đáng cho cô, ăn ở đi lại đều vô cùng tỉ mỉ, nhưng sự quan tâm của cô đối với Yến Tư Thành hình như ít ỏi đến tội nghiệp. Cô luôn miệng nói rằng phải thích ứng với thế giới này, cô muốn thay đổi thói quen trước kia, bởi vậy cô đã thay đổi xung hô giữa họ, thay đổi cách đi đứng một trước một sau giữa họ, nhưng cách họ chung sống lại chẳng hề khác gì so với trước.

Yến Tư Thành vẫn hầu hạ cô như cung phụng chủ nhân, còn cô cũng yên tâm thoải mái đón nhận sự hầu hạ của anh. Cô đã lấy làm quen, Yến Tư Thành cũng lấy làm quen.

Nhưng... như vậy không đúng.

Mỗi một ngày Lý Viện Viện càng nhận biết rõ ràng hơn rằng, cô và Yến Tư Thành thật ra là như nhau, cô không hơn một bậc, Yến Tư Thành cũng không thấp hơn một bậc. Đối với cô, tất cả mọi việc Yến Tư Thành đều nghe theo, chuyện gì cũng lựa lời đón ý, điều này đối với cô rất tốt, nhưng đối với Yến Tư Thành lại không hẳn là vậy.

Lý Viện Viện khom người xuống, nhẹ lay Yến Tư Thành: “Tư Thành, ở đây chật quá, sau này anh ngủ chung với em đi.”

Yến Tư Thành giật mình, bừng mở mắt choàng tỉnh.

“Điện hạ! Vạn lần không thể!”